

Livsforsikringsselskab Caisse générale her i Landet havde tegnet Præmier for et Beløb af $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og man nu ved, at det højeste, der kan blive udbetalt til Danmark af det, som de forsikrede her have til gode, er $\frac{1}{3}$ af ca. 2 Mill. Kr., bliver der et Tab af mellem 13—1400,000 Kr., og det turde da være sandt, at en Garantium paa 100,000 Kr. saa godt som ingen Ting vilde forslaa.

Det næste Punkt, jeg snubler over, er det, at hvis Loven vedtages i denne Form — jeg sigter specielt til §§ 17 og 19 —, bliver det ikke alene fuldstændig umuligt at oprette ny Selskaber i Danmark, men det vil maaske ogsaa spolere Selskaber, der nu eksistere, og som ikke kunne siges at være usolide, og monopolisere derved ganske enkelte Selskaber her hjemme. Nu er jeg ganske vist af den Mening, at man paa intet Omraade, og mindst paa dette, skal søge at skaffe Landet oversvømmet med ny Selskaber, og mindst med Selskaber, der komme ind under Begrebet Svindel, og det vil den ny Lov ogsaa værges os imod. Men enhver Livsforsikringslov eller Forsikringslov overhovedet maa gaa ud paa først og fremmest at sikre de forsikrede i største Maal, men dernæst paa at skabe de billigst mulige Præmier, forudsat at Selskaberne ere tilstrækkelig betryggende ved den fornødne Statskontrol. At der ikke kan blive tilstrækkelig Sikkerhed for de forsikrede i de udenlandske Selskaber, tror jeg at have paavist, naar der kun forlanges et Depositum af 100,000 Kr. At det andet Hensyn heller ikke er fyldestgjort, vil jeg forsøge at bevise i ganske korte Træk.

Jeg vil tænke mig et nyt Selskab oprettet og skal der lægge „Hafnia“s og „Nordisk Livsforsikringsselskab“s Præmier til Grund. Jeg skal vælge den Forsikring, der i Nutiden er mest almindelig, nemlig Udbetaling ved Død og Udbetaling i levende Live ved 60-Aarsalderen. Netto-Præmien er beregnet efter Statsanstaltens Forsikringstavle og $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente. Tarifpræmien fremkommer ved til denne Nettopræmie at lægge 18 pCt. Med den valgte Dødelighed og denne Rentefod tror jeg, at man kan sige ganske sikkert, at man er paa den rigtige Side. Udgifterne til Lønninger, Tantième, Rejseudgifter, Provision og Lægehonorar ansættes til et Beløb af $2\frac{1}{2}$ pCt. af den tegnede Sum, det Beløb, der i Reglen er det almindelige. Administration og Inkassoprovision er beregnet til 12 pCt., hvad der ikke paa nogen Maade kan siges at være for højt, da ad-

skillige Selskaber arbejde med den dyrere. Saa er her endvidere ikke beregnet nogen som helst Rente af Aktiekapitalen. Stiftelsesbeløbet og Organisationsbeløbet tænkes afholdt af en særlig Sum, som maa betragtes som tabt. Hvis man nu efter § 19 gør Status for det første Aar, har man Ret til at opføre 80 pCt. af de $2\frac{1}{2}$ pCt. af den tegnede Sum som et Aktiv, altsaa vil der gaa 5 Aar, inden det samlede Beløb vil blive afskrevet. Hvis dette Forlangende nu opretholdes, vil — trods at alting er tænkt saa fordelagtigt som muligt for et eventuelt nyt Selskab — det efter 3 forskellige Beregninger vise sig, hvorledes dette Selskab vil komme til at betale sig. Ved de tre Beregninger, man har opstillet, har man tænkt sig tegnet et Beløb af 5 Mill. Kr. jævnt hele Aaret igennem og derefter 5 Mill. Kr. hvert Aar. Jeg skal ikke regne mulige Udtrædelser af Selskabet, der naturligvis, jo længere Tid, der hængaar, blive i Favør for det ny-stiftede Selskab, men som dog aldrig ville komme til at spille nogen nævneværdig Rolle. Hvis man altsaa tager den første af disse Beregninger og forudsætter, at Beløbet tegnes udelukkende af Mænd mellem 20 og 21 Aar, saa vil det, hvis man skal amortisere paa den Maade, Loven nu byder, vise sig, at det første Aar vil der blive et Tab af 0,28 pCt. af de 5 Millioner, en Sum af 14,000 Kr. Dette Tab vil stige Aar for Aar indtil det ottende Aar, hvor Tabet vil blive 3,76 pCt. eller et Beløb af 188,000 Kr. Derefter vil det gaa ned igen indtil det tolvte Aar, hvor Tabet kun er 0,59 pCt. eller 29,500 Kr. Det trettende Aar vil endelig vise en Avance af 1,20 pCt. eller 60,000 Kr.

Den næste Aldersklasse er Aldersklassen mellem 30 og 31 Aar. Der er det interessante ved denne Aldersklasse, at selv om man her forudsætter kun Mænd i 30—31-Aarsalderen og Udbetaling ved Død eller 60-Aarsalderen, saa viser den det selv samme Resultat som et andet Selskab, der regner med Tegning i forskellige Aldre og med de forskellige Udbetalingsmaader. Forholdet bliver da heller ikke gunstigt i det første Aar; da bliver der et Tab af 0,22 pCt. eller 11,000 Kr., og det vil i 5 Aar stige, indtil det naar 1,32 pCt. eller 66,000 Kr. Først efter 8 Aars Forløb vil Selskabet give en Avance af 0,01 — $\frac{1}{100}$ — pCt. eller 500 Kr., og derefter vil Avancen stige jævnt opad.

Den tredje Klasse omfatter Personer mellem 40 og 41 Aar. Nu er det jo meget sjældent, at et Selskab kan stiftes alene